



1. บุคคลธรรมดา บุคคลธรรมดาทุกคนที่มีเงินได้พึงประเมินถึงเกณฑ์ที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยกฎหมายกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับนั้น ส่วนกรณีที่มีเงินได้ เป็นผู้ที่บกพร่องเรื่องความสามารถ ประมวลรัษฎากรก็กำหนดผู้ที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการแทนไว้



2. ผู้ถึงแก่ความตาย ในระหว่างปีภาษีในกรณีที่ผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วถึงเกณฑ์ที่มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่งกำหนดไว้ ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กำหนดให้ผู้จัดการมรดก หรือในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีแทนผู้ตาย โดยต้องยื่นแบบแสดงรายการในนามของผู้ตาย และเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแทนผู้ตาย



4. ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชนิติบุคคล มาตรา ๕๖ วรรคสอง บัญญัติให้ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชนิติบุคคลที่มีเงินพึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยยื่นแบบแสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของห้างหุ้นส่วน หรือคณะบุคคลนั้น โดยผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนไม่ต้องยื่นรายการสำหรับเงินได้พึงประเมินดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก ถ้าห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบในเงินภาษีที่ค้างชำระด้วย

3. กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง บัญญัติอยู่ในมาตรา ๕๗ ทวิ วรรคสอง บัญญัติว่า สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีไม่ได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๑) ผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย การแบ่งมรดกของผู้ตาย จะเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๗๕๐ ซึ่งระบุไว้ ๓ กรณี คือ ๑) ทายาทเข้าครอบครองเป็นส่วนสัด ๒) ขายทรัพย์สินมรดกแล้วทายาทนำเงินที่ขายได้มาแบ่งปันกันระหว่างทายาท และ ๓) ทำสัญญาตกลงแบ่ง